

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 02 septembrie 2021

Președinte JX
Judecător JY
Grefier GX

Ministerul Public este reprezentat de procuror PX
din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
DIICOT - X

Pe rol, judecarea apelurilor formulate de parchetul PX și de inculpații IX, IY, IZ, IA și IB împotriva sentinței penale nr. SX din data de -, pronunțată de XX în dosar nr. DX.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă inculpatul apelant IB, asistat de avocat ales AX, care îl reprezintă și pe inculpatul apelant IZ, avocat ales AY, pentru inculpatul apelant IA, inculpatul apelant IX, asistat de avocat ales AZ, care îl reprezintă și pe inculpatul apelant IY, avocat ales AA, pentru inculpatul intimat IC, lipsă fiind acesta, inculpații IZ, IA, IY, părțile civile intimat PCX și PCY, precum și persoanele vătămate intimat PCZ, PCA, PCB, PCC și PCD.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că s-a înaintat la dosar o cerere de sesizare a ÎCCJ București cu dezlegarea unei chestiuni de drept din partea inculpatului IA.

Avocat AY depune la dosar practică judiciară.

Instanța face precizarea că, în ceea ce-l privește pe inculpatul IZ, în speță s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de grup infracțional organizat, fără reținerea recidivei, în cea de grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară), cu aplicarea dispozițiilor art. 37 lit. a Vechiul Cod penal, iar în ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 261 alin. 1 Vechiul Cod penal, așa cum a fost schimbată încadrarea juridică la un termen anterior, fără reținerea recidivei, în aceeași infracțiune, cu reținerea recidivei, prev. de art. 37 lit. a Vechiul Cod penal, ultima infracțiune privind persoana vătămată PVX. Relativ la inculpatul IA, pentru toate infracțiunile imputate acestuia s-au reținut dispozițiile art. 37 alin. b Vechiul Cod penal (recidivă postexecutorie). A apreciat că este necesar a se face aceste completări, întrucât în precedentă încheiere de ședință există unele consemnări ce ar putea fi considerate ca neclare.

Totodată, având în vedere soluția pronunțată de prima instanță și contestată de parchet, jurisprudența în materie, precum și argumentele reținute în sentința apelată în rezolvarea juridică dată instituției prescripției în cazul infracțiunii de grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, relativ la modul de calcul al termenului de prescripție (dacă se consideră ca pedeapsă prevăzută de lege cea reglementată la aliniatul 1 sau cea astfel cum rezultă prin coroborarea disp. alin. 1 cu cele ale aliniatului 2), pune în discuție, din oficiu, sesizarea ÎCCJ cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în sensul *dacă, în cazul infracțiunii prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară datei de 01.02.2014), termenul de prescripție a răspunderii penale se stabilește în raport de limita maximă a pedepsei prevăzută de acest text de lege, respectiv 20 de ani, sau în funcție de pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care*

intră în scopul grupului infracțional, în considerarea, relativ la sintagma „pedeapsă prevăzută de lege”, a dispozițiilor alineatului 2 al art. 7 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară).

Instanța pune de asemenea în discuție suspendarea cauzei, în cazul în care se va sesiza ÎCCJ, până la soluționarea celor două cereri formulate în cauză. Dacă nu se va proceda în acest sens, se va dispune în mod procedural prin minuta care se va încheia, cu stabilirea inclusiv a termenului de judecată acordat. În situația în care instanța va sesiza ÎCCJ cu una sau ambele cereri, urmează să se pronunțe și asupra suspendării judecății cauzei.

Instanța acordă cuvântul cu privire la cererile de sesizare a ÎCCJ București formulate din oficiu și de inculpatul IA.

Avocat AY, pentru inculpatul IA, este de acord cu cererea formulată de instanță din oficiu, apreciind că sunt îndeplinite dispozițiile de admisibilitate prevăzute de Codul de procedură penală. De asemenea, este de acord și cu aplicarea dispozițiilor obligatorii în ceea ce privește suspendarea soluționării cauzei în situația în care va fi sesizată ÎCCJ.

Aceleași concluzii pune și cu privire la suspendarea judecății în situația în care se va sesiza ÎCCJ cu cererea formulată de inculpatul IA, opinând că și aceasta are legătură cu obiectul cauzei. Astfel, în funcție de reținerea sau nu a stării de recidivă postexecutorie, acesta ar putea beneficia de dispozițiile suspendării executării pedepsei. De asemenea, asupra acestui aspect ÎCCJ nu s-a mai pronunțat, iar cauza este în faza judecății în ultimă instanță. Din analiza jurisprudenței naționale au rezultat două opinii, una fiind cea exprimată de completul de judecată din prezentul dosar, în sensul că, în situația în care s-ar stabili o lege distinctă pentru calculul și curgerea termenului de reabilitare, s-ar crea o *lex tertia*. O a doua opinie constă în faptul că, din contră, instituția reabilitării își păstrează caracterul autonom, iar calculul termenului de reabilitare se va face după legea penală considerată mai favorabilă la momentul la care se verifică existența recidivei. În acest sens a identificat o serie de hotărâri în materie execuțional penală emise de către instanțele care au avut ca obiect soluționarea cererii de reabilitare judecătorească, dar și o hotărâre a Curții de Apel Craiova, dată în faza de apel. Relativ la aceasta din urmă, s-a aplicat legea penală nouă în ceea ce privește calculul termenului de reabilitare și au fost înlăturate dispozițiile cu privire la starea de recidivă postexecutorie, fiind aplicată o pedeapsă în baza dispozițiilor Codului penal anterior, considerat ca lege penală mai favorabilă. Este vorba astfel de două interpretări care sunt diametral opuse, astfel încât, pentru unificarea și clarificarea acestei probleme, este necesară intervenția ÎCCJ, în baza atribuțiilor procesuale și constituționale pe care le are. Solicită admiterea cererii și sesizarea ÎCCJ, cu mențiunea că se referă la starea de recidivă postexecutorie, și nu postcondamnatore, cum greșit s-a menționat în cererea scrisă.

Avocat AZ, pentru inculpații IX și IY, având cuvântul, solicită admiterea ambelor cereri și sesizarea ÎCCJ, apreciind că au legătură cu judecarea pe fond a cauzei. Cu privire la cea ridicată din oficiu, aceasta este chiar de esența sentinței pe care a pronunțat-o prima instanță, prin care s-a constatat existența prescripției, existând opinii divergente în sensul ariei de aplicare a alineatului 2 al art. 7 din Legea nr. 39/2003. De asemenea, și cererea formulată de inculpatul IA are legătură cu soluționarea fondului, întrucât starea de recidivă sau antecedenta penală vizează soluționarea pe fond a cauzei. Solicită totodată suspendarea cauzei până la dezlegarea de către ÎCCJ, printr-o hotărâre preliminară, a problemelor de drept invocate.

Avocat AX, pentru inculpații IB și IZ, având cuvântul, solicită admiterea ambelor cereri de sesizare a ÎCCJ și suspendarea judecății cauzei până la soluționarea acestora.

Avocat AA, pentru inculpatul IC, având cuvântul, solicită de asemenea admiterea ambelor cereri și sesizarea ÎCCJ cu dezlegarea celor două chestiuni de drept, apreciind că sunt de esența apelurilor promovate în cauză, dată fiind chestiunea incidenței prescripției. Solicită totodată suspendarea judecății cauzei până la pronunțarea asupra celor două chestiuni de drept invocate.

Reprezentantul parchetului, având cuvântul, solicită admiterea cererii formulate din oficiu de către instanță, apreciind că sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea ÎCCJ. Opinează că, în speță, calcularea termenului prescripției penale trebuie făcută raportat la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003,

care face referire la pedeapsa prevăzută de lege, și nu la art. 7 alin. 2 din aceeași lege, care se referă la pedeapsa aplicată.

În ce privește cererea formulată de inculpatul IA, solicită respingerea acesteia, ca inadmisibilă, nefiind dat motivul privind existența unei veritabile chestiuni de drept ce urmează a fi dezlegată de către ÎCCJ. Având în vedere jurisprudența bogată a completului privind dezlegarea unei chestiuni de drept, această cerință se analizează cumulativ cu cerința nestatuării anterioare de către instanța supremă prin intermediul unor decizii obligatorii pentru toate instanțele judecătorești, întrucât caracterul veritabil și un anumit grad de dificultate și complexitate a unei chestiuni de drept, deși pot exista în sine, se diminuează în contextul în care devin incidente dezlegări obligatorii deja pronunțate de ÎCCJ. Apreciază astfel că sesizarea formulată, deși prezintă aparența unei chestiuni de drept esențiale, întrucât de lămurirea acesteia depinde soluționarea cauzei pe fond, nu reprezintă o chestiune de drept care să permită a se recurge la procedura hotărârii prealabile, întrucât instanța de trimitere este ținută de dezlegările obligatorii ce se regăsesc deja în cuprinsul deciziilor nr. 5/26.05.2014, nr. 9/02.06.2014 și nr. 21/06.10.2014 pronunțate de ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. În cuprinsul acestora s-a statuat, odată cu publicarea deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, care a stabilit că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, că în aplicarea disp. art. 5 Cod penal urmează să se aibă în vedere doar criteriul aprecierii globale a legii penale mai favorabile, nefiind permisă combinarea prevederilor din legi succesive. Astfel, deciziile la care a făcut referire oferă toate elementele de drept necesare pentru ca instanța de trimitere să poată stabili, în raport cu situația concretă, dacă sunt îndeplinite sau nu condițiile recidivei postexecutorii, dezlegarea acestei chestiuni fiind stabilită fără echivoc în considerentele respectivelor decizii.

Este de asemenea de acord cu suspendarea cauzei până la soluționarea cererii/cererilor de către ÎCCJ București.

AY, pentru inculpatul IA, având cuvântul în replică, opinează că nu pot fi primite obiecțiunile reprezentantului parchetului întrucât, raportat la deciziile anterior citate, trebuie pusă în contrabalanta decizia nr. 7/2016 a ÎCCJ prin care s-a statuat că, în aplicarea art. 5 Cod penal, în cazul pluralității de infracțiuni constând în săvârșirea unei infracțiuni anterior datei de 01 februarie 2014, respectiv a uneia comise după intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru o infracțiune săvârșită anterior datei de 01 februarie 2014 se va aplica legea penală mai favorabilă identificată ca fiind legea veche sau nouă, iar pentru infracțiunile săvârșite sub imperiul legii penale noi, precum și pentru tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, se va aplica legea nouă. Pe cale de consecință, este vorba de o situație în care, contrar aparenței că ar trebui aplicată o lege penală unitară tuturor faptelor, există o dezlegare obligatorie din partea ÎCCJ care permite să coexiste două legi penale în sancționarea unor aspecte ce țin de soluționarea cauzei pendinte. În prezența speței nu este vorba de o aplicare ce intră sub incidența art. 5, în sensul că sunt fapte care sunt judecate în cauză, ci de consecințele unei condamnări soluționate definitiv de către o instanță de judecată. În speță nu se analizează dacă sunt date termenele recidivei, ci consecința condamnării, respectiv dacă termenul de reabilitare s-a împlinit sau nu, aspect care a fost tranșat de către instanțele de executare care s-au pronunțat cu privire la aspect. Chiar și întrunirea în vederea stabilirii practicii unitare care a avut loc în anul 2017 a făcut aceeași referire, în sensul că reabilitarea își păstrează caracterul autonom.

Inculpații IB și IX, având cuvântul pe rând, sunt de acord cu concluziile apărătorilor.

Instanța rămâne în pronunțarea sub aspectul sesizării ÎCCJ și al suspendării judecării cauzei, în sensul arătat anterior, urmând ca soluția să fie adusă la cunoștința părților și a reprezentantului parchetului prin mijlocirea grefei instanței.

CURTEA,

Din lipsă de timp pentru deliberare,

DISPUNE:

Stabilește pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și cu privire la suspendarea judecării cauzei pentru data de 16.09.2021.

Pronunțată în ședință publică, azi 02.09.2021.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 16 septembrie 2021

Președinte JX
Judecător JY
Grefier GX

Ministerul Public este reprezentat de procuror PX
din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
DIICOT - X

Pe rol, pronunțarea cu privire la sesizarea Î.C.C.J. București în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în cauza având ca obiect apelurile formulate de **parchetul PX** și de inculpații **IX, IY, IZ, IA și IB** împotriva sentinței penale nr. SX din data de -, dată de XX în dosar nr. DX.

Dezbaterele asupra sesizării Î.C.C.J. București în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept au avut loc în ședința publică din 02.09.2021, susținerile participanților la proces fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța a stabilit pronunțarea pentru astăzi, 16.09.2021, când,

După deliberare,

CURTEA,

Asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

A. La termenul de judecată din data de 02.09.2021, prezenta instanță, din oficiu, a pus în discuția celor prezenți, în dosarul nr. DX, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, în cazul infracțiunii prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară datei de 01.02.2014), termenul de prescripție a răspunderii penale se stabilește în raport de limita maximă a pedepsei prevăzută de acest text de lege, respectiv 20 de ani, sau în funcție de pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional, în considerarea, relativ la sintagma „pedeapsă prevăzută de lege”, a dispozițiilor alineatului 2 al art. 7 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară)”.

B. La același termen s-a luat în discuție cererea formulată de inculpatul IA, de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă la stabilirea și calculul termenului de reabilitare pentru condamnări definitive anterioare datei de 01.02.2014, în vederea stabilirii incidenței stării de recidivă postexecutorie, pentru infracțiuni comise anterior datei de 01.02.2014 și care se află în curs de judecare, se poate stabili legea penală mai favorabilă în mod distinct de legea penală mai favorabilă aplicabilă infracțiunilor ce fac obiectul judecății cauzei în curs.”

Relativ la sesizarea circumscrisă punctului A

I. Cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 475 Cod procedură penală

Curtea constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție București, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de Apel ...este investită cu judecarea, printre altele, a apelului formulat de DIICOT - Serviciul Teritorial ..... împotriva sentinței penale nr. SX din data de - pronunțate de XX în dosar nr. DX și, potrivit dispozițiilor art. 552 Cod procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne

definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 Cod procedură penală referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume *dacă, în cazul infracțiunii prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară datei de 01.02.2014), termenul de prescripție a răspunderii penale se stabilește în raport de limita maximă a pedepsei prevăzută de acest text de lege, respectiv 20 de ani, sau în funcție de pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional, în considerarea, relativ la sintagma „pedeapsă prevăzută de lege”, a dispozițiilor alineatului 2 al art. 7 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară).*

Prin prisma situației juridice a inculpatului apelant IA, dar și a altor inculpați din cauză aflați în situații similare, dezlegarea dată problemei de drept ridicate de instanță urmează a influența hotărâtor soluționarea în fond a cauzei, vizând practic incidența sau nu a cauzei de încetare a procesului penal prevăzută de art. 121 și următoarele din Vechiul Cod de procedură penală ce reglementează prescripția răspunderii penale.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece asupra acesteia Înalta Curtea de Casație și Justiție nu a statuat printr-un recurs în interesul legii și nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art. 474 Cod procedură penală, respectiv art. 477 Cod procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție consultate.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală nr. SX din data de - pronunțată de XX în dosar nr. DX, printre altele:

I. În temeiul art. 5 Cod penal, s-a dispus recalificarea faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul IX, zis -, din infracțiunile de: constituire a unui grup infracțional organizat, în modalitatea constituire, prev. de art. 367 alin.1 și 3 Cod penal; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă martor protejată -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă martor amenințat -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal (victimă martor protejată -); lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 205 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal (victimă martor protejată -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 și art. 77 lit. a Cod penal (victimă -) în infracțiunile de: grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003; șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă martor protejată -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă martor amenințat -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal (victimă martor protejată -); lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1, 2 și 5 Cod penal 1969 (victimă martor protejată -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și art. 75 alin. 1 lit. a Cod penal 1969 (victimă -).

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IX pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IX pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal (victimă martor protejată -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IX pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod de procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IX pentru săvârșirea

infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă martor amenințat -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IX pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă martor protejat -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului IX pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, victimă -, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul IX la o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare de sub aspectul săvârșirii infracțiunii de grup infracțional organizat, prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003, cu aplic. art. 74 alin. 2 Cod penal 1969 raportat la art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul IX la o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, victimă martor protejat -, prev. de art. 189 alin. 1, 2 și 5 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 74 alin. 2 Cod penal 1969 raportat la art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal.

În baza art. 34 lit. b Cod penal 1969, cu aplicarea art. 5 Cod penal, s-au contopit pedepsele, inculpatul urmând a executa pedeapsa cea mai grea, de 3 (trei) ani închisoare.

II. În temeiul art. 5 Cod penal, s-a dispus recalificarea faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul IY, zis -, din infracțiunile de: constituire a unui grup infracțional organizat, în modalitatea constituire, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, (victimă -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (persoana vătămată -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (persoană vătămată -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă martor protejat -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă martor amenințat -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal (victimă martor protejat -); lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal (victimă martorul amenințat -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 și art. 77 lit. a Cod penal (victimă -); lovire sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. 1 Cod penal; tulburare a ordinii și liniștii publice, prev. de art. 371 Cod penal în infracțiunile de: grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 Legea nr. 39/2003; șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 (persoana vătămată -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoană vătămată -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă martor protejat -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă martor amenințat -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal 1969 (victimă martor protejat, -); lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1, 2 și 5 Cod penal 1969 (victimă martorul amenințat -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 și art. 75 lit. a Cod penal 1969 (victimă -); lovire sau alte violențe, prev. de art. 180 alin. 2 Cod penal 1969; ultraj contra bunelor moravuri și tulburare a ordinii și liniștii publice, prev. de art. 321 Cod penal 1969.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 (persoană vătămată -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoană vătămată -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoană vătămată -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă martor protejat -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă martor amenințat -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal 1969 (victimă martor protejat -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, prev. de art. 180 alin. 2 Cod penal 1969, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IY pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburare a ordinii și liniștii publice, prev. de art. 321 Cod penal 1969, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului IY pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, victimă -, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969, art. 5 Cod penal.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul IY la o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, cu aplic. art. 74 alin. 2 Cod penal 1969 raportat la art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal 1969, art. 5 Cod penal 1969.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul IY la o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal (victimă martor protejat -), prev. de art. 189 alin. 1, 2 și 5 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 74 alin. 2 Cod penal 1969 raportat la art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal 1969, art. 5 Cod penal.

III. În temeiul art. 5 Cod penal, s-a dispus recalificarea faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul IC, zis-, din infracțiunile de: constituire a unui grup infracțional organizat, în modalitatea constituire, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (victimă -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (persoană vătămată -), în infracțiunile de: grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003; șantaj,

prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (victimă -); șantaj prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoană vătămată -).

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IC pentru săvârșirea infracțiunii de grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 și 2 Legea nr. 39/2003, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IC pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, victimă -, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IC pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, persoană vătămată-, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

IV. În temeiul art. 5 Cod penal, s-a dispus recalificarea faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul IZ, zis-, din infracțiunile de: constituire a unui grup infracțional organizat, în modalitatea constituire, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (persoana vătămată-); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal (persoană vătămată -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată -); șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal (victimă -) în infracțiunile de: grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003; șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoana vătămată -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoană vătămată -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 (persoană vătămată -); șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a Cod penal 1969 (persoană vătămată -).

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin.1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IZ pentru săvârșirea infracțiunii de grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 39/2003, cu aplicarea art. 5 Cod penal, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IZ pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoană vătămată -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 8 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IZ pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoană vătămată -), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 al. 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului IZ pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 (persoană vătămată -).

În temeiul art. 396 alin. 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului IZ pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, victimă -, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

V. În temeiul art. 5 Cod penal, s-a dispus recalificarea faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul IA, zis -, din infracțiunile de: constituire a unui grup infracțional organizat, în modalitatea constituire, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal; lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal, parte civilă PCY; lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal, persoană vătămată PCD; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal, persoana vătămată PCY; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal, parte civilă PCY în infracțiunile de: grup infracțional organizat, prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003; lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal 1969, parte civilă PCY; lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal

1969, persoană vătămată PCD; șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, parte civilă PCY; șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, persoana vătămată PCD.

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IA pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, persoană vătămată PCD, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IA pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 persoană vătămată PCY, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IA pentru săvârșirea infracțiunii de grup infracțional organizat, prev. de art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 39/2003, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul IA la o pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal 1969, cu aplic. art. 74 alin. 2 Cod penal 1969, art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal (parte civilă PCY).

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul IA la o pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal 1969, cu aplic. art. 74 alin. 2 Cod penal 1969 raportat la art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal 1969, art. 5 Cod penal, persoană vătămată PCD.

În baza art. 34 lit. b Cod penal 1969, cu aplicarea art. 5 Cod penal, s-au contopit pedepsele stabilite, inculpatul urmând a executa pedeapsa cea mai grea, de 4 (patru) ani închisoare.

VI. În temeiul art. 5 Cod penal, s-a dispus recalificarea faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul IB, zis -, din infracțiunile de: constituire a unui grup infracțional organizat, în modalitatea constituire, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal; lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal, parte civilă PCY; lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal, persoană vătămată PCD; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal, persoană vătămată PCY; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal, parte civilă PCY în infracțiunile de: grup infracțional organizat, prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003; lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal 1969, parte civilă PCY; lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal 1969, persoană vătămată PCD; șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, parte civilă Coroeanu Dorin; șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, persoană vătămată PCD.

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IB pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (persoană vătămată PCD), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul IB pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969 (parte civilă PCY), întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În temeiul art. 396 alin. 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului IB pentru săvârșirea infracțiunii de grup organizat, prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul IB la o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal 1969, cu aplic. art. 74 alin. 2 Cod penal 1969 raportat la art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal 1969, art. 5 Cod penal, parte civilă PCY.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul IB la o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal 1969, cu aplic. art. 74 alin. 2 Cod penal 1969 raportat la art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal 1969, art. 5 Cod penal, persoană vătămată PCD.

S-a reținut în considerentele sentinței că, în perioada august 2010 - februarie 2012, la nivelul municipiului - s-a constituit și și-a desfășurat activitățile infracționale un grup infracțional organizat, în accepțiunea prevăzută de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară), cu o structură bine determinată, în scopul obținerii ilicite de beneficii materiale sau alte foloase, prin comiterea de infracțiuni de șantaj și a altor infracțiuni cu violență.

Membrii grupării își exercitau controlul asupra unor cartiere, zone și piețe din municipiul -, unde, prin folosirea forței și a amenințărilor, percepeau „taxe de protecție” și „taxe de șmecher” și recuperau, la cererea celor care apelau la serviciile lor, prin șantaj și acte de violență, sume de bani și bunuri, urmărind obținerea anumitor procente din aceste valori.

Activitatea grupului infracțional organizat se baza pe o înțelegere prealabilă clară și fermă între membrii săi, fiecare având o poziție și un rol bine stabilite în cadrul structurii acestuia. În cadrul astfel creat, inculpații au comis o serie de infracțiuni de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, circumscrise, potrivit celor evidențiate de instanța fondului, intervalului 2010-2012 și reținute, relativ la unii dintre ei, ca fiind cele mai grave fapte penale care au intrat în aria de activitate a grupării.

Se impune a se preciza că instanța fondului a apreciat că în cauză legea penală mai favorabilă este Vechiul Cod penal, procedând conform celor de mai sus.

Referitor la problema de drept aici adusă în discuție, dispunând încetarea procesului penal în considerarea art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală (prescrierea răspunderii penale) pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, în forma sa anterioară, a reținut tribunalul, în considerentele sentinței, că:

„În ceea ce privește pedeapsa prevăzută de lege în cazul infracțiunii incriminate în cuprinsul art. 7 din Legea nr. 39/2003 aceasta se determină prin coroborarea dispozițiilor de sancționare din primele două alineate ale acestui text de lege, pentru a nu fi mai mare decât aceea prevăzută de lege în cazul infracțiunii celei mai grave care intră în scopul grupului infracțional organizat. Astfel în cauza de față limita specială a infracțiunii de grup organizat este limita specială a infracțiunii scop respectiv a infracțiunii de șantaj.

În acest sens sunt considerentele din decizia RIL 7/2009 în care se reține: ” Stabilirea de către legiuitor a tratamentului sancționator prin dispoziție de trimitere la pedeapsa prevăzută de lege, pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat, este justificată de rațiuni superioare de justă și echitabilă individualizare legală a sancțiunii penale, în raport cu gradul de pericol social conferit unei anumite infracțiuni de scopul urmărit de făptuitor. De aceea, față de diversitatea de infracțiuni ce poate face obiectul scopului organizării de grupuri infracționale, sublinierea în cadrul art. 7 alin. (2) din Legea nr. 39/2003 că "pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. (1) nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat" apare ca o consecință logică a necesității ierarhizării sistemului sancționator în raport cu gradul de pericol social specific fiecărei categorii de fapte, constituind astfel soluția legislativă optimă de indicare judicioasă a limitelor pedepsei în cazul unei asemenea infracțiuni. Așa fiind, prin modul în care este formulată, dispoziția înscrisă în alin. (2) al art. 7 din Legea nr. 39/2003 aduce o completare firească dispoziției de sancționare din primul alineat al aceluiași articol, pedeapsa la care se referă fiind prevăzută astfel de reglementările corelate din primele două alineate ale acestui articol de lege.”

Chiar dacă această decizie a fost pronunțată cu referire la o măsură preventivă, considerentele relative la maximul special al infracțiunii de grup infracțional organizat sunt incidente în ceea ce privește și instituția prescripției răspunderii penale.”

Împotriva sentinței penale anterior menționate a declarat apel, printre alții, parchetul XX, solicitând condamnarea la pedeapsa închisorii a inculpaților în cazul cărora s-a dispus încetarea procesului penal sub aspectul comiterii infracțiunii prev. de art. 7 alin. 1 și 2 Legea nr. 39/2003 (forma anterioară), întrucât în mod eronat s-a reținut ca fiind intervenită prescripția răspunderii

penale, în condițiile în care, în considerarea limitei maxime a pedepsei (20 de ani), termenul de prescripție nu se împlinise.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

Inculpații, prin apărători, au solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept puse în discuție.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept

Conform art. 7 din Legea nr. 39/2003, în forma anterioară datei de 01.02.2014,

„(1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Pedepsa pentru faptele prevăzute la alin. (1) nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat.”

Dispozițiile normative care reglementează instituția prescripției răspunderii penale, respectiv art. 121 - 124 Vechiul Cod penal (în condițiile în care legea anterioară va fi apreciată ca fiind mai favorabilă), consacră un termen de prescripție de 15 ani în cazul în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani și de 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea comisă pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, dar care nu depășește 5 ani.

Or, în cazul infracțiunii prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003, în forma anterioară datei de 01.02.2014, la alineatul 1 se stipulează că limitele pedepsei se circumscriu intervalului 5-20 de ani, în timp ce la alineatul 2 se evidențiază că maximum acesteia nu poate depăși pe cel prevăzut de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupării.

Într-un atare context, problema care se pune este aceea dacă, la analiza incidenței prescripției răspunderii penale vizând această infracțiune, ceea ce trebuie avut în vedere, ca pedeapsă prevăzută de lege, relativ la determinarea termenului de prescripție, este un quantum al închisorii de 20 de ani ori cel maxim prevăzut de legiuitor în cazul infracțiunii scop celei mai grave (în cauza dedusă judecării, cu trimitere la infracțiunea de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal 1969, de 5 ani închisoare).

2. În opinia instanței sunt posibile două interpretări ale textelor de lege relevante

Într-o primă opinie, îmbrățișată de tribunal la pronunțarea soluției atacate cu apel în speță, pedeapsa prevăzută de lege care trebuie avută în vedere la analiza incidenței prescripției răspunderii penale este maximum pedepsei prevăzute de legiuitor în cazul infracțiunii celei mai grave care intră în scopul grupului infracțional organizat. Aceasta întrucât pedeapsa prevăzută de lege în cazul infracțiunii incriminate în cuprinsul art. 7 din Legea nr. 39/2003 se determină prin coroborarea dispozițiilor de sancționare din primele două alineate ale textului de lege, astfel că ea nu poate depăși maximum pedepsei prevăzute de legiuitor în cazul infracțiunii celei mai grave care intră în scopul grupului infracțional organizat.

Un atare punct de vedere a fost exprimat, însă într-un context diferit și care în prezent nu își mai găsește aplicabilitatea, în considerentele deciziei nr. 7/2009 pronunțate de ÎCCJ în recurs în interesul legii, aspect ce a determinat instanța să aprecieze ca admisibilă sesizarea ÎCCJ cu dezlegarea prezentei probleme de drept.

În cea de-a doua opinie, îmbrățișată de o mare parte a jurisprudenței, se susține că pedeapsa prevăzută de lege care trebuie avută în vedere la analiza incidenței prescripției răspunderii penale este cea de 20 de ani închisoare, respectiv maximum stipulat în alineatul 1 al art. 7 din Legea nr. 39/2003, în forma anterioară datei de 01.02.2014. Aceasta întrucât art. 122 Vechiul Cod penal, care reglementează termenele de prescripție a răspunderii penale, face referire la „pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită”, iar dispoziția din art. 7 alin. 2 din Legea nr. 39/2003 este una cu caracter special față de cea din art. 7 alin. 1 din aceeași lege, ultima privind doar pedeapsa „aplicată”, care nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai

gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat, și nu pedeapsa „prevăzută de lege” în sensul art. 122 Vechiul Cod penal. Întrucât, potrivit art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară), limitele închisorii erau de la 5 la 20 ani, acestea vor fi avute în vedere la calcularea termenului de prescripție a răspunderii penale, și nu cele prevăzute de legiuitor în cazul infracțiunii celei mai grave care intră în scopul grupului infracțional organizat.

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de cele expuse se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție București, potrivit prevederilor art. 476 Cod procedură penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept puse în discuție din oficiu de către instanță și arătate în cele ce preced.

În aplicarea prevederilor art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, curtea va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra prezentei sesizări.

Relativ la sesizarea circumscrisă punctului B

Prin cererea formulată, inculpatul IA a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție București în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă la stabilirea și calculul termenului de reabilitare pentru condamnări definitive anterioare datei de 01.02.2014, în vederea stabilirii incidenței stării de recidivă postexecutorie, pentru infracțiuni comise anterior datei de 01.02.2014 și care se află în curs de judecare, se poate stabili legea penală mai favorabilă în mod distinct de legea penală mai favorabilă aplicabilă infracțiunilor ce fac obiectul judecării cauzei în curs.”

Prin sentința penală nr. SX din data de - pronunțată de XX în dosar nr. DX, acesta a fost condamnat la pedepse cu închisoarea pentru săvârșirea a două infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin. 1 și 2 Cod penal 1969, cu art. 5 Cod penal, ambele din data de 31.10.2010.

Prin încheierea de ședință din data de 25.06.2021, prezenta instanță, în considerarea dispozițiilor art. 386 alin. 1 Cod procedură penală, a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor arătate în paragraful precedent, prin reținerea în sarcina inculpatului a stării de recidivă postexecutorie, prev. de art. 37 lit. b Vechiul Cod penal, cu precizarea că, în cazul în care se va aprecia că legea penală nouă este mai favorabilă, starea de recidivă nu mai este incidentă, întrucât s-a împlinit termenul de reabilitare, determinat prin prisma noilor dispoziții normative penale.

Pentru a dispune astfel, curtea a avut în vedere, potrivit celor consemnate în considerentele încheierii, antecedenta infracțională a inculpatului, precum și decizia Curții Constituționale nr. 265/2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 Cod penal, prin care s-a constatat că acestea „sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile”.

Potrivit prevederilor art. 475 Cod procedură penală, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, **va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.**”

În speță, în ce privește problema de drept vizată de solicitarea inculpatului, se constată că are efect asupra soluționării cauzei pe fond, iar asupra sa ÎCCJ nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel cum rezultă din verificările efectuate. Prin urmare, condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a ÎCCJ București sunt incidente în speță.

Potrivit dispoziției normative precitate, chiar și într-un astfel de context, sesizarea nu constituie o obligație, ci o facultate pentru instanță.

Or, în cauză, procedând la analiza actelor și lucrărilor dosarului, în ce privește calculul termenului de reabilitare în cazul succesiunilor de legi penale în timp (cu efect asupra stării de

recidivă postexecutorie), având în vedere decizia Curții Constituționale nr. 265/2014, dar și doctrina și jurisprudența consacrată în materie ulterior pronunțării acestei decizii, curtea apreciază că este în măsură să dea o rezolvare problemei de drept supuse analizei, fără a fi necesară sesizarea Înaltei Curți în sensul solicitat.

Așa fiind, în considerarea prevederilor art. 475 Cod procedură penală, va respinge, ca nefondată, cererea formulată de inculpatul IA privind sesizarea ÎCCJ București în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept mai sus arătate.

Pentru aceste motive,

În numele Legii,

D I S P U N E:

În temeiul art. 476 Cod procedură penală rap. la art. 475 Cod procedură penală, **sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție București** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, în cazul infracțiunii prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară datei de 01.02.2014), termenul de prescripție a răspunderii penale se stabilește în raport de limita maximă a pedepsei prevăzută de acest text de lege, respectiv 20 de ani, sau în funcție de pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional, în considerarea, relativ la sintagma „pedeapsă prevăzută de lege”, a dispozițiilor alineatului 2 al art. 7 din Legea nr. 39/2003 (forma anterioară)”.

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, **suspendă judecarea cauzei** până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra prezentei sesizări.

În temeiul art. 475 Cod procedură penală, respinge, ca nefondată, cererea formulată de inculpatul IA privind sesizarea ÎCCJ București în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă la stabilirea și calculul termenului de reabilitare pentru condamnări definitive anterioare datei de 01.02.2014, în vederea stabilirii incidenței stării de recidivă postexecutorie, pentru infracțiuni comise anterior datei de 01.02.2014 și care se află în curs de judecare, se poate stabili legea penală mai favorabilă în mod distinct de legea penală mai favorabilă aplicabilă infracțiunilor ce fac obiectul judecății cauzei în curs.”

Definitivă.

Pronunțată azi 16.09.2021, prin punerea hotărârii la dispoziția părților, a persoanei vătămate și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 405 alin. 2 Cod procedură penală rap. la art. 405 alin. 1 teza finală Cod procedură penală.

Președinte,

Judecător,

Grefier,